

Unicorn Prensesler

GÜNIŞIĞI'NIN PARILTISI

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul 2022

Unicorn Prensesler - 1

Güneş'in Parlıtısı

Emily Bliss

Özgün adı: Unicorn Princesses - 1

Sunbeam's Shine

ISBN: 978-605-188-582-7

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 49238

MATBAA SERTİFİKA NO: 47939

Metin © Emily Bliss, 2017

İllüstrasyon © Sydney Hanson, 2017

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Nurcihan Kesim Telif Hakları Ajansı
aracılığı ile Bloomsbury Publishing'den alınmış olup
Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Nurten Hatırmaz

Çeviren: Handan Sağlanmak Arlı

Grafik uygulama: Kübra Yeşilyurt Çakır

EKOSAN MATBAACILIK

Maltepe Mah. Hastaneyolu Sok. no: 1 (Taral Tarım Binası)

Zeytinburnu – İstanbul

Cilt: Umut Matbaacılık, İstanbul

Beyaz Balina Yayınları Sanat Dağıtım Pazarlama San. Ve Tic. Ltd. Şti.

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 K: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

Unicorn Prensesler

GÜNIŞIĞI'NIN PARILTISI

Emily Bliss

Çeviren: Handan Sağlanmak Arlı

Birinci Bölüm

Spiral Saray'ın en yüksek kulesinde, yeşil bir sihirbaz kertenkele asasını turuncu mısır başağına doğru salladı. Sonra derin bir nefes alıp, "Alakazam! Alakazup! Baş aşağı! Baş aşağı! Alakabop!" diye haykırdı. Ve mısır başağının pembeye dönmesini bekledi. Ama bunun yerine ışıklar titreşti ve duvarlar sallandı. Gök gürledi. Gece olmuş gibi kararan gökyüzünü mavi ve yeşil şimşekler aydınlattı.

“Hay aksi! Hay aksi!” diye haykırdı sihirbaz kertenkele. “Baş aşağı, baş aşağı’ mı dedim ben yine? ‘Mısır başağı, mısır başağı’ demek istemiştim! Eyvahlar olsun!” Beti benzi atan sihirbaz kertenkele açık yeşil olmuştu. Asasını mısır başağına doğru telaşla sallayarak, “Geri al! Geri al! O büyüü iptal et! Boz! Sil! O büyüü geri alıyorum!” diye bağırdı.

Ama sarayın ışıkları titreşmeye devam etti. Gök gürültüsü daha da şiddetlendi. Sarı ve gümüş renkli şimşekler çıktı.

“Ah, yine mi!” diye haykırdı sihirbaz kertenkele. “Unicorn prensesler bu defa çok kızacak. Sebzelere büyü yapmayı bırakmamı söylemişlerdi.” Pencereye koştuğunda parlak sarı bir safirin gökyüzünde yükseldiğini gördü. Derken parlak renkli taş, son bir gök gürültüsüyle birlikte uzaklardaki janjanlı, mor kanyona düştü.

Sihirbaz kertenkele yüzünü pullu elleriyle kapatarak, “Bu Prenses Güneşin Parlaklığı’nın sihirli taşıydı!” dedi. “O olmadan Güneşin Parlaklığı’nın sihir gücü de olmaz. İşte şimdi gerçekten yandım!”

Sihirbaz kertenkele odanın köşesinde duran bir kutuya doğru atıldı. Kutudan bir kitap çıktı, kapağına baktı ve kitabı bir kenara fırlattı.

Başka bir kitap daha çıkardı ve onu da fırlatıp attı. Sonra bir tane daha. Derken nihayet doğru kitabı buldu. Başlıkta gümüş rengi harflerle, “Büyü Bozma Kitabı” yazıyordu. Sihirbaz kertenkele sayfaların arasında dolaşırken kendi kendine, “Eyvahlar olsun, eyvahlar olsun! Prenses Günişığı sihir gücünü kaybetti ve hepsi benim suçum!” diye söyleniyordu.

Kitabın arkasındaki bir sayfada yazarları yüksek sesle okudu: “Bir unicorn prensesin sihirli taşını alan büyüü bozmanın tek bir yolu vardır: Unicornlara inanan bir çocuk Gökkuşağı Diyarı’na gitmeli, kayıp taşı bulmalı ve taşı prensese geri vermelidir. Prenses ancak o zaman sihir gücüne tekrar kavuşur. Not: Taşları sadece unicornlara inanan çocuklar görebilir.” Sihirbaz kertenkelenin gözleri heyecanla parladı.

Odadan dışarı fırlayıp unicorn prensesleri bulmak için sarayın spiral merdiveninden aşağı koşarken, "Bir çocuğa ihtiyacımız var! Unicornları görebilen bir çocuğa!" diye bağıyordu.

İkinci Bölüm

Nehir, bir cumartesi günü öğleden sonra, ailesi ile birlikte ormanda yürüyüşe çıkmıştı. Annesiyle babası önden yürüyor, ağabeyi Deniz ise arkadan geliyordu. Bir dürbünle etrafı izleyen Deniz, “Bir şahin gördüm!” diye seslendi. “Of, bir dakika. Bu da kargaymış.”

Nehir’in bir kargadan, hatta bir şahinden bile daha çok görmek istediği tek bir şey vardı: bir unicorn! Annesiyle babası ona kaç kere

unicornların gerçek olmadığını söylemişti. “Onlar hayal ürünüdür, tatlım,” derdi annesi. Nehir her seferinde kafa sallasa da annesinin yanılıp yanılmadığını merak etmeden duramıyordu.

Gerçek de olsalar hayal ürünü de olsalar Nehir unicornlara bayılırdı. Yatak odasının duvarlarını pembe ve mor unicorn posterleri süslüyordu. Unicorn desenli bir yatak örtüsü, unicorn desenli perdeleri ve komodinin üzerinde duran, unicorn şeklinde bir gece lambası vardı. Pembe sırt çantasının üstü unicorn resimleriyle kaplıydı. Hatta unicornlu silgileri; yürürken, zıplarken ve koşarken pembe ışıkları yanıp sönen gümüş rengi unicornlu ayakkabıları bile vardı. Resim dersinde, sulu boyayla altı tane unicorn resmi çizmişti. Hepsi de buzdolabının üstünde, haftalık okul menüsünün

ve Nehir ile Deniz'in ma programlarının yanında, asılıydı.

Babası, Nehir'in o güne dek gördüğü en büyük meşe ağacının önünde durup onlara döndü ve "Artık geri dönme zamanı," dedi. "Yemekten önce markete uğramak için vakitlice dönmemiz gerek." Nehir iç çekti. Tek gördüğü kuş kargaydı. Henüz unicorn falan görmemişti ve eve gitmek istemiyordu. Hem markete gitmekten de hiç hoşlanmazdı. Nehir ne söylerse söylesin, ne yaparsa yapsın ona şekerli unicorn gevreği almazlardı. Pembe renkli parlak gevrek kutusunun üzerinde bir kâsedan sıçrayan mor renkli, kocaman bir unicorn resmi vardı. Babası market arabasıyla unicornlu gevreğin yanından geçerken, "Çok şekerli," derdi. Sonra da raftan kahverengi

kutulu, kare şeklindeki tam buğday gevreklerden alırdı...

Nehir ailesiyle birlikte eve gitmek için dönerken ayakkabılarına bakıp zıpladı. Yanıp sönen pembe ışıklar onu hep neşelendirirdi.

Tam o sırada gözüne bir şey ilişti. Devasa meşe ağacının dibindeki yaprakların arasında bir şey parıldıyordu. Nehir patikanın kenarına doğru bir adım atıp uzandı ve onu aldı. Bu, uzun ve eski moda bir anahtardı. Ama anahtarın en garip kısmı pırıl pırıl, pembe bir kristal küreden oluşan sapıydı.

Nehir'in annesi, "Tatlım," diye seslendi. "Bir şey mi buldun?"

"Sadece eski bir anahtar," dedi Nehir. Ve anahtarı hemen cebine koydu.

